

B – Sacramentsdag – 1/2 juni 2024
Ex 24,3-8 ; Ps 116,12-13.15-16 ; Hebr. 9,11-15 ; Mc 14,12-16.22-26

Maaltijd

De Olympische Spelen in Parijs gaan van start op 26 juli. Op de avond tevoren organiseert de Franse president Macron een gala-diner, in het Louvre, hartje Parijs, voor 126 staatshoofden. Twee-derde van alle staatshoofden van heel de wereld bij elkaar, dat wordt een mooie familiefoto. Het menu is opgemaakt door de wereldberoemde sterren-kok Alain Ducasse. Er zijn alleen enkele kleine organisatorische problemen. Al deze staatshoofden komen per vliegtuig, en de drie vlieghavens van Parijs hebben niet voldoende plaats om al die 126 vliegtuigen te parkeren. Bovendien heeft Frankrijk niet voldoende motor-agenten bij politie en gendarmerie om deze heren en dames veilig van het vliegveld naar de binnenstad te escorteren. Ja, zo kun je een maaltijd klaarmaken. Een groots prestige-project, kost wat, maar dan heb je ook wat.

Wanneer Jezus een maaltijd klaarmaakt, dan gaat het heel anders. Het is een Paasmaaltijd in kleine kring, in een gewoon huis. Maar het is natuurlijk wel een feestelijke maaltijd, met de herinnering aan de bevrijding uit Egypte, de doortocht door de Rode Zee.

Maar voor Jezus is het zijn laatste maaltijd, en dat weet hij, het is zijn galgemaal. Waarom stelt Jezus in die bedompte sfeer van een galgemaal, in die donkere nacht van donderdag op vrijdag, met de dood voor ogen, het Sacrament van de Eucharistie in?

Waarom heeft Jezus het Sacrament van de Eucharistie niet ingesteld bij één van zijn verschijningen na Pasen. Of op een stralende zonnige dag de oever van het Meer van Galilea voor een kleine maaltijd zijn leerlingen met brood en wijn?

Nee. Jezus stelt de Eucharistie in tijdens een Paasmaaltijd, het Joodse avondmaal.

De Kerk vraagt ons vandaag om voor de eerste lezing een stuk te lezen uit het boek Exodus, het boek van de Uittocht uit Egypte. Op de Berg Sinai heeft Mozes zojuist de Tien Geboden ontvangen, de Tien Woorden zoals de Joden zeggen, en daarna kondigt Hij het Verbond af, dat God met het volk sluit. Na het offeren van stieren, besprenkelt hij het volk met het bloed van de stieren, en zegt hij dat God daarmee zijn verbond sluit met het volk: “dit is het bloed van het Verbond”.

En zoals Mozes zei: “dit is het bloed van het Verbond”, en daarmee Gods Verbond met zijn volk sloot, precies dezelfde woorden sprak Jezus in de Evangelielezing van vandaag in zijn Paasmaaltijd bij de instelling van de Eucharistie, “dit is mijn bloed van het Nieuwe Verbond”, en precies diezelfde woorden zal de priester zo dadelijk ook uitspreken over de wijn van de Paasmaaltijd: “dit is de beker van het Nieuwe altijddurende Verbond”.

Met even zoveel woorden staat het ook in de Brief aan de Hebreëen, waaruit wij zojuist een stuk hebben gelezen: “het bloed van het offer van Christus is zijn eigen bloed, niet dat van bokken of kalveren”.

Zoals Mozes van God de Tien Woorden (de Tien Geboden) had ontvangen en die aan het volk had verkondigd, en daarna met de besprenkeling met bloed het Verbond van God met zijn volk had gesloten, precies zoals in de Joodse Paasmaaltijd het brood gebroken wordt, het brood dat ons als voedsel wordt gegeven, precies zo eten wij in de Eucharistie dat brood, zoals wij in de Paasmaaltijd eten van het lam, het Lichaam van Christus, en drinken wij van de wijn, die in werkelijkheid het bloed van het lam is, bloed van Christus, dat wordt vergoten, zoals Mozes met het bloed van het lam het volk besprenkelde.

En bij iedere Eucharistie wordt het door Mozes verkondigde Verbond opnieuw gesloten, bij iedere Eucharistie wordt de Paasmaaltijd die Jezus met zijn leerlingen hield, opnieuw gevierd, en wordt hier bij ons in iedere Eucharistie, alle dagen over heel de wereld, het Nieuwe Verbond van God met zijn volk opnieuw gesloten, en besprenkeld met het bloed van Christus.

Dat vieren wij vandaag, op Sacramentsdag.

En straks, wanneer onze levenstijd voorbij is, en alles vervuld zal zijn, nodigt Jezus ons uit voor een eeuwig Hemels Gastmaal. Tot die tijd, zo zegt Hij ons vandaag, "zal ik niet meer drinken van wat de wijnstok voortbrengt, tot op de dag waarop ik het zal drinken in het Koninkrijk van God". Samen met ons, in het Hemels Gastmaal.

Diaken Régis